

EUROPEAN SUMMER SCHOOL OF CLASSICS

(Trst, 23.–28. 9. 2002)

Z izrazom »summer school« označujemo seminar, ki zaključuje poletne počitnice in uvaja novo akademsko leto. Tako študijsko srečanje je letos organiziral Oddelek za študij antike (Dipartimento Scienze dell'antichità) tržaške leposlovne fakultete. Pobuda je nastala iz potrebe, da bi utrdili vezi med univerzo in tržaškimi klasičnimi liceji, pa tudi da bi vzpostavili tesnejše sodelovanje s fakultetami sosednjih pokrajin. Organizatorji so k sodelovanju povabili dijake in profesorje vseh treh tržaških klasičnih licejev (Dante, Petrarca in klasični oddelek liceja F. Prešerna) ter predstavnike oddelkov za klasično filologijo univerz v Ljubljani in v Zagrebu, pa tudi licejev in univerz v Vidmu, Padovi, Benetkah in Linzu.

Dijaki, ki so želeli prisostvovati pobudi, so že junija polagali vstopni izpit, ki je predvideval prevod ter jezikovno, stilno in retorično analizo latinskega besedila. V komentarju so kandidati morali tudi orisati zgodovino žanra, kateremu je pripadal tekst (epika, lirika, elegija, zgodovina). Naslednje leto pa se bodo dijaki predvidoma ubadali z grškim besedilom.

Srečanje *European Summer School of Classics* se je pričelo v ponedeljek, 23. septembra, z okroglo mizo: beseda je tekla o modernih metodoloških pristopih k proučevanju antike, o tradicionalnih in inovativnih didaktičnih prijemih pri pouku latinščine, zlasti pa o formativnem pomenu klasičnih jezikov in kulture v sodobnem šolskem sistemu. Zelo spodbudno je na publiko učinkovalo poročilo prof. dr. Olge Perić, ki je poudarila, da zani-

manje za latinščino na Hrvaškem iz leta v leto narašča. O poučevanju latinščine v šolah s slovenskim učnim jezikom v Italiji je spregovoril prof. Tomaž Simčič, ki je številni publiko orisal tudi zgodovino slovenskih licejev na Tržaškem in na Goriškem.

V naslednjih dneh so udeleženci prisluhnili pestremu programu, ki je odražal bogato ponudbo tržaškega oddelka za klasično filologijo; s številnimi predavanji in delavnicami, pri katerih je prišla do izraza raznovrstnost možnih pristopov k proučevanju antike, so organizatorji skušali ugoditi okusu in pričakovanjem tako dijakov kot študentov in strokovnjakov. Predavanja, posvečena grški književnosti, so kot rdečo nit imela doživljanje erotike v starogrški kulturi (*L'eros in Grecia: mito, letteratura e società*), proučevalci latinske književnosti pa so si kot vezno temo izbrali prepletanje originalnosti in tradicije v latinskih besedilih (*Originalità e tradizione nella letteratura latina*).

V torek, 24. 9., je prof. Filippo Cassola očrtal razvoj mita o Evropi, prof. Ezio Pellizer, predstojnik tržaškega Oddelka za študij antike, je spregovoril o erotiki v starogrški poeziji simpozijev, prof. Marco Fernandelli pa je svoje predavanje posvetil proučevanju fenomena imitacije v latinskem pesništvu. Sledil je laboratorij o paleografiji, ki ga je vodila prof. Maria Rosa Formentin, in predavanje doc. dr. Marka Marinčiča o homerskih modelih v Vergilijevih Bukolikah ter Georgikah. Prof. Giampiero Rosati je v sredo, 25. 9., razkril stilne, metrične, jezikovne in svetovnonazorske razsežnosti Horacijeve Ode III 12, nato pa je prof. Linda Napolitano Valditaro predavala o teoriji spekularnosti kot duhovno-teološke iniciacije v grških fi-

lozofskih spisih. Dan se je zaključil z informatičnim laboratorijem pod vodstvom prof. Nevja Zorzettija; o pomenu in vlogi informatike, ki je lahko klasičnim filologom koristna zaveznica, je bil vsekakor spregovoril med okroglo mizo že prof. Paolo Mastandrea, soavtor zgoščenk *Poesis I in II* ter *Poetria nova*. V četrtek, 26. 9., je prof. Franco Serpa v predavanju z naslovom *Arvorum cultus et sidera caeli* primerjal besedila Hezioda, Arata in Vergilija, prof. Paolo Scarpi pa je poročal o kozmoloških dogodivščinah boga Erosa. Popoldanski laboratorij, ki ga je vodil prof. Andrea Tessier, je bil posvečen grški metriki in ritmiki. Naslednjega dne je prof. Lucio Cristante poslušalce povedel v večkrat zanemarljeni svet poznoantične latinščine in poudaril tesno povezanost teh besedil s tistimi, ki jih – morda ne povsem upravičeno – imenujemo klasična. Prof. Ileana Chirassi Colombo je svoje predavanje posvetila nimfam, pitijam in sibilam ter njihovim vedeževalskim sposobnostim. Med zadnjim la-

boratorijem, ki je potekal ob soprisotnosti filologa prof. Gennara Tedeschi-ja in papirologa prof. Sergia Darisa, je prišla do izraza povezanost vseh disciplin, ki proučujejo antiko, in nujnost sodelovanja med strokovnjaki posameznih panog.

Pobuda, ki naj bi jo ponovili na začetku vsakega akademskega leta, se je zaključila v soboto, 28. septembra, z ekskurzijo po rimskem Trstu.

Organizatorjem se zahvaljujemo za pozornost, ki so jo izkazali slovenskemu klasičnemu liceju; s tem, da so nam poverili nalogo, da poskrbimo za stike z univerzama v Ljubljani in Zagrebu, so nedvomno konstruktivno ovrednotili povezovalno vlogo slovenske manjšine v Italiji. Za sodelovanje in prijetno družbo pa se v imenu organizacijskega odbora zahvaljujemo predstavnikom ljubljanskega Oddelka za klasično filologijo, doc. dr. Marku Marinčiču, asist. Sonji Capuder in Tini Silič, ter predstavnikoma zagrebskega Oddelka za klasično filologijo, prof. dr. Olgi Perić in Vinku Kovačiču.

Barbara Zlobec,
predstavnica klasičnega oddelka
liceja F. Prešerna
in članica organizacijskega odbora
EUSSC

ERNST ROBERT CURTIUS: EVROPSKA LITERATURA IN LATINSKI SREDNJI VEK. Prevedel Tomo Virk, latinske in grške citate prevedla Nada Grošelj. Ljubljana: Literarno-umetniško društvo Literatura, 2002. (Zbirka Labirinti) 582 strani.

Recenzija.

Po več kot pol stoletja smo dočakali slovenski prevod enega temeljnih li-

terarnovednih del 20. stoletja, *Europäische Literatur und lateinisches Mittelalter* (1948). Njegov avtor Ernst Robert Curtius (1886–1956) je bil v prvi vrsti romanist, vendar sta mu širina intelektualnih zanimanj in erudicija omogočali, da je v svoje interpretacije zajemal poleg romanskih tudi angloameriške in nemške sodobnike ter srednjeveške in antične pisce. V svojih nazorih – te je izražal v mnogo-